

ИМЕ И ПРЕЗИМЕ: Јана НиколовскаБРОЈ НА ИНДЕКС: 171040

Прашања

1. Mavor K.I., Perrett D.I. & Talamas S. N., Mavor K.I. (2016). "Blinded by Beauty - Attractiveness Bias and Accurate Perceptions of Academic Performance". PLOS ONE, 11(2):e0148284. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0148284>
2. Репродуцибилност и репликабилност во поново време се сметаат за обележја на добри истражувања. Еден труд може да биде репродуциран доколку е достапен кодот и податоците, и се репродуцира така што се користи истиот софтвер на истите влезни податоци со цел да се добијат истите резултати во повеќе извршувања. За разлика од репродуцибилност, еден труд е репликабилен доколку користејќи различен софтвер (базиран на моделот опишан во трудот) и нови податоци се добијат исти или слични резултати, а со тоа и исти заклучоци. Како што споменав и двете играат голема улога во потврдување на точноста и важноста на еден труд, со тоа што репродуцибилноста може многу полесно да се постигне од репликабилноста. [1]
3. Виртуелна машина претставува kernel space на одреден оперативен систем. Еден компјутер кој run-нува повеќе виртуелни машини се нарекува host, и виртуелните машини кои се дел од него ги делат хардверските ресурси на компјутерот под контрола на hypervisorот. Иако и ова е еден од начините да постигнеме повеќе различни околинис за вршење истражувања на нашиот компјутер, некогаш не е потребно цел оперативен систем за извршување на неколку апликации. Тука доаѓаат контејнерите кои се множество процеси кои се изолирани од остатокот од системот и се изградени на основа на images кои ги снабдуваат со сите услови кои треба да се задоволат со цел да може да се извршат истите. Можеме да извршуваме еден или повеќе процеси во еден контејнер и потоа по потреба да го избришеме. Нивното креирање е многу лесно и истото во docker се одвива преку Dockerfile.

Во традиционално виртуелизирање, hypervisor-от виртуелизира физички хардвер – поточно секоја виртуелна машина има свој оперативен систем и виртуелна копија на хардверот на кој што тој оперативен систем ќе се извршува, дополнително и апликации/процеси кои треба да се извршуваат и нивните dependencies (услови за извршување). Наместо да виртуелизираме хардвер,

контејнерите го виртуелизираат оперативниот систем така што секој контејнер ги содржи само апликациите/процесите кои сакаме да се извршуваат и нивните dependencies. Контејнерите се мали, брзи, портабилно, минималистички и евтини за разлика од виртуелните машини, кои иако нудат high security и low latency, имаат потреба од оперативен систем во секоја своја инстанца. [2]

4.

- a. На следниот линк можете да го видите Binderот од тетратката од првиот колоквиум. Тетратката се вика: Binder notebook.ipynb https://gesis.mybinder.org/binder/v2/gh/jananikolovska/MI-IKT_2/main
- b. Надополнетата тетратка со фигури во два јазици (R и python), користејќи SoS (Script of Scripts) - SOS notebook.ipynb

Референци

[1] National Academies of Sciences, Engineering, and Medicine. "[New report examines reproducibility and replicability in science](#)", May, 2019

[2] IBM Cloud Team, IBM Cloud. "[Containers vs. VMs: What's the Difference?](#)", September, 2020.